

НАУКОВО-ВИРОБНИЧИЙ ЖУРНАЛ «ОБЛІК І ФІНАНСИ»
КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ РИНКОВИХ ВІДНОСИН

**ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ
В КОНТЕКСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ
ПРОГРЕСИВНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ ТА СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ**

*Матеріали
II Всеукраїнської науково-практичної конференції
(25 лютого 2019 р., м. Київ)*

Посвідчення УкрІНТЕІ № 64 від 18 лютого 2019 року

Київ
ТОВ «ВІПО»
2019

УДК 330.34(477)

Е 40

Матеріали публікуються в авторській редакції

Рекомендовано до друку Вченою радою
ТДВ «Інститут обліку і фінансів» (протокол № 1 від 05.02.2019 р.)

- Е 40 **Економічний розвиток України в контексті впровадження прогресивних інформаційних технологій та систем управління:** матеріали II Всеукр. наук.-практ. конф. (25 лютого 2019 р.; м. Київ) / Відпов. за вип. С. Остапчук. К.: ТОВ «ВІПО», 2019. 262 с.

Вміщені у збірнику доповіді розкривають різноманітні аспекти економічного розвитку України в контексті впровадження прогресивних інформаційних технологій та систем управління. Серед об'єктів наукових досліджень: звіт про управління як елемент системи звітності підприємств; тенденції розвитку мобільного банкінгу; пріоритети та виклики діджиталізації у сфері фінансових послуг; сучасні моделі корпоративного та державного управління; цифровий маркетинг; гендерна рівність жінок і чоловіків та інші.

Видання призначене для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів, які цікавляться розвитком економічної науки.

- Е 40 **Экономическое развитие Украины в контексте внедрения прогрессивных информационных технологий и систем управления:** материалы II Всеукр. науч.-практ. конф. (25 февраля 2019 г.; г. Киев) / Отв. за вып. С. Остапчук. К.: ООО «ВИПО», 2019. 262 с.

Содержащиеся в сборнике доклады раскрывают различные аспекты экономического развития Украины в контексте внедрения прогрессивных информационных технологий и систем управления. Среди объектов научных исследований: отчет об управлении как элемент системы отчетности предприятий; тенденции развития мобильного банкинга; приоритеты и вызовы диджитализации в сфере финансовых услуг; современные модели корпоративного и государственного управления; цифровой маркетинг; гендерное равенство женщин и мужчин и другие.

Издание предназначено для научных работников, практиков, преподавателей, аспирантов и студентов экономических специальностей, а также для широкого круга читателей, интересующихся развитием экономической науки.

УДК 330.34(477)

ЗМІСТ

На замітку студентам та аспірантам **Ж**8

Секція І. Трансформація теоретичних засад бухгалтерського обліку та фіскального контролю

<i>Бойко А.І.</i> Актуальні питання оподаткування малого бізнесу в Україні	9
<i>Васильєва Т.С.</i> Особливості впровадження Міжнародних стандартів фінансової звітності в Україні	11
<i>Вітюк Т.І.</i> Бухгалтерський облік як універсальна мова бізнесу	15
<i>Гаврилюк О.О.</i> Плата за землю як регуляторний інструмент фіскальної політики держави	18
<i>Гайдучок Т.С., Дмитренко О.М.</i> Роль і місце звіту про управління в системі звітності підприємств в умовах трансформації облікових підходів ...	21
<i>Герши С.В.</i> Актуальні аспекти обліку поточних зобов'язань підприємства	25
<i>Гладій Х.І.</i> Теоретичні основи обліку фінансових результатів підприємства ...	27
<i>Єланська Н.О.</i> Дослідження методики поглибленої оцінки фінансового стану неплатоспроможного підприємства	29
<i>Козовець Т.В.</i> Нормативно-правове регулювання обліку виробництва продукції зернових культур	31
<i>Коломієць В.М.</i> Врахування людського капіталу в міжнародних законодавчих документах	34
<i>Плазінська К.М.</i> Економічна сутність та значення фінансових результатів в господарській діяльності суб'єктів підприємництва	38
<i>Ріпа Т.В., Савченко Д.С.</i> Облікове забезпечення управління підприємством медійної галузі	40
<i>Тацакович І.Я.</i> Класифікація витрат діяльності підприємства: необхідність узгодження	43
<i>Титаренко А.Д.</i> Бухгалтерський облік запасів згідно національних та міжнародних стандартів бухгалтерського обліку	46
<i>Чердніченко В.О.</i> Напрями здійснення внутрішньогосподарського контролю за наявністю та рухом поточних біологічних активів тваринництва	48
<i>Шевченко Л.В.</i> Сучасний стан внутрішнього контролю в бюджетних установах України	51
<i>Шкроміда В.В.</i> Функціональні особливості ділової репуації господарюючого суб'єкта	53
<i>Шкроміда Н.Я.</i> Послідовність етапів податкового планування на підприємстві	56

<i>Щербак А.В.</i> Документальне оформлення обліку малоцінних та швидкозношуваних предметів	58
<i>Яцишена В.В.</i> Ключові аспекти розвитку нематеріальних активів та їх значення для економіки	61

Секція II. Діджиталізація у сфері фінансових послуг

<i>Алескерова Ю.В., Астанкевич А.О.</i> Управління фінансовим контролем (наглядом) за страховими компаніями	65
<i>Бахарєва Я.В.</i> Сучасні тенденції розвитку мобільного банкінгу та його безпека для користувачів	67
<i>Веремій Я.С.</i> Проблеми розвитку фінансового ринку та шляхи їх вирішення	70
<i>Дзюменко О.О.</i> Тенденції розвитку банківського кредитування в Україні	72
<i>Доценко І.О.</i> Краудфандинг як каталізатор економічного зростання фінансової системи України	75
<i>Дрога В.С.</i> Напрями розвитку банківсько-страхової взаємодії в Україні	79
<i>Єфіменко Д.В.</i> Реалії функціонування банківського сектору України	82
<i>Костюк В.А., Федько Р.В.</i> Перспективи кредитування малого та середнього бізнесу в Україні	84
<i>Левіщенко С.С.</i> Проблеми та перспективи розвитку банківської системи в Україні	86
<i>Моргун А.С.</i> Фінансові посередники та їх роль у розвитку фінансового ринку	89
<i>Олійник А.В.</i> Пріоритети та виклики діджиталізації у банківському секторі	92
<i>Подсєвалова Н.Г.</i> Заходи протидії легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом	96
<i>Руденко І.В., Лебедич В.С.</i> Кроки необхідні для запровадження діджиталізації в сектор фінансових послуг	98
<i>Сова О.Ю.</i> Фактори впливу на інвестиційні якості облігацій	100
<i>Шафар С.А.</i> Економіко-математичне моделювання фінансової діяльності підприємства	103

Секція III. Сучасні моделі корпоративного та державного управління

<i>Брезицька О.В.</i> Формування корпоративної культури підприємств транспорту	106
<i>Бутова Т.Ю.</i> Фінансова безпека в системі управління діяльності підприємства	109
<i>Вербіцька М.П.</i> Сучасні моделі корпоративного та державного управління	111
<i>Гаражджук І.В.</i> Кооперативні принципи та їх місце в розвитку сільськогосподарської обслуговуючої кооперації України	115
<i>Дехтяр С.С.</i> Аналіз наукових підходів до визначення поняття «економічна безпека підприємства»	117
<i>Жуков В.С.</i> Теоретичні основи процесу формування потенціалу підприємства	121
<i>Закревська Л.М.</i> Державне регулювання розвитку галузі дитячого харчування України	123
<i>Карцева В.В., Белова Д.Д.</i> Механізм фінансової безпеки: теоретичний аспект	125
<i>Кириченко Т.А.</i> Способи управління ризиками в системі фінансового менеджменту	129
<i>Климчук О.В.</i> Стратегічні передумови економічного зростання України на основі розвитку відновлюваної енергетики	131
<i>Кучерук М.В.</i> Інформаційно-аналітичне забезпечення управління фінансовою безпекою підприємства	135
<i>Лохман Н.В.</i> Розвиток категорії «інноваційне підприємство»	138
<i>Македон В.В.</i> Стратегії створення конкурентних переваг ТНК у світовій економіці	142
<i>Михальчишина Л.Г., Томчук О.Ф.</i> Проблеми інформаційного забезпечення управлінських процесів в аграрному секторі економіки	145
<i>Морозов Є.Ю.</i> Стратегія як інструмент антикризового управління на підприємстві	147
<i>Орлова Н.С.</i> Перспективи впровадження електронного врядування в Україні	150
<i>Петренко М.А.</i> Фінансова криза на підприємстві та її симптоми	152
<i>Пивоварова Г.Б.</i> Управління економічними ризиками на ПАТ «Укразалізниця» в сучасних ринкових умовах	155
<i>Писар Н.Б.</i> Теоретичні засади розвитку просторової поляризації	157

<i>Приступа Л.А., Мельничук О.С.</i> Теоретичні засади системи управління фінансовою стійкістю страхової компанії	160
<i>Рибалко О.П.</i> Підходи до формування банківських стратегій управління кредитною політикою	164
<i>Шепелюк В.А.</i> Принципи корпоративного управління та корпоративні права	166
<i>Ющенко Н.Л.</i> Покращення за принципом довіри орієнтованих на споживача цифрових послуг в Україні на базі технології blockchain	168
<i>Ярославський А.О.</i> Чинники економічної безпеки підприємства	170

Секція IV. Розвиток цифрового маркетингу та прогресивних технологій бізнес-адміністрування

<i>Довгань Ю.В.</i> Використання інструментів цифрового маркетингу для просування інноваційних рослинних олій	174
<i>Доманська Г.І.</i> Трансформація маркетингової діяльності підприємств в умовах цифрової економіки	176
<i>Донцова Л.Д.</i> Розвиток цифрового маркетингу та прогресивних технологій бізнес-адміністрування	179
<i>Завгордня Є.Є.</i> Особливості адміністрування сучасного закладу вищої освіти	181
<i>Каліна І.І.</i> Роль і місце стратегії активізації у системі менеджменту	184
<i>Кіпоренко С.С.</i> Цифровий маркетинг як ефективний інструмент розвитку сільськогосподарських підприємств	188
<i>Новиков Д.Ф.</i> Социально-ответственный маркетинг при техническом перевооружении машиностроительного предприятия	191
<i>Потапова Н.А.</i> Інформаційна логістика в системі менеджменту підприємства	194
<i>Тимченко М.М.</i> Шляхи вдосконалення просування українських інноваційних товарів на нові ринки збуту	197
<i>Токман Д.А.</i> Суть та особливості маркетингу в сучасному електронному бізнесі	199
<i>Трушкина Н.В.</i> Повышение качества логистического сервиса в условиях цифровой трансформации	202
<i>Щур К.А.</i> Прогноз розвитку цифрового маркетингу	206

Секція V. Демографія, економіка праці, соціальна економіка і політика в контексті інтеграції України у міжнародний інформаційний простір

<i>Бойко В.В., Куїмова А.С.</i> Фактори впливу на стійкість автотранспортних підприємств	208
<i>Васильцова С.О.</i> Економічний аналіз у системі організації виробництва	211
<i>Гетьман А.Л., Бойко Л.О.</i> Соціально-економічні проблеми сільських жінок на сучасному етапі	214
<i>Драчук Ю.З., Сав'юк Л.О.</i> Проблеми взаємодії ринку праці та освітніх структур в машинобудуванні	217
<i>Золкіна О.В.</i> Обеспечение развития конкурентоспособности человеческого капитала на предприятии	221
<i>Курманська О.С., Миголь В.М.</i> Розвиток інформаційної політики в Україні	223
<i>Ланченко Є.О.</i> Соціальне партнерство в державних сільськогосподарських підприємствах	227
<i>Левченко А.В.</i> Гендерна рівність жінок і чоловіків – запорука економічного зростання країни	230
<i>Мащенко М.А.</i> Організаційно-економічна модель державно-приватного партнерства у забезпеченні інвайронментальної безпеки	234
<i>Опалько В.В., Сотула О.В.</i> Формування концепції інклюзивного розвитку як інструменту пом'якшення соціально-економічної нерівності	237
<i>Сидоренко-Мельник Г.М., Луцир М.М.</i> Інтегральна оцінка фінансової безпеки домогосподарств: методичний аспект	241
<i>Снітко Є.О., Драчук Ю.З.</i> Аспекти сучасного освітнього менеджменту у закладах вищої освіти	245
<i>Соколюк С.Ю.</i> Гармонізований розвиток аграрного сектора економіки, як основа мотивації праці	248
<i>Стельмах В.В.</i> Шляхи підвищення ефективності використання трудових ресурсів підприємства	252
<i>Хрипко Т.Є.</i> Статистичний аспект демографічної ситуації у Вінницькій області як відображення демографічних загроз України	254
<i>Шандар А.М.</i> Цінності поколінь як підґрунтя розуміння якості життя населення	257

ймовірність настання ризику і тяжкість її наслідків, а також формування страхових резервів та організацію служби врегулювання збитків.

Моніторинг та контроль забезпечують спостереження за об'єктом ризику в період страхування, дотримання процедур ідентифікації та оцінки ризику, формування достатніх страхових резервів та дотримання умов договору страхування при врегулюванні страхових збитків [2, с. 79].

Список використаних джерел:

1. Водолазська О. В. Систематизація видів андеррайтингу в страхуванні. *Світ фінансів*, 2015. № 2. С. 94-103.
2. Кравченко В. О. *Менеджмент: Навчальний посібник*. Одеса: Атлант, 2013. 165 с.
3. Цвігун Т. В. Механізм управління ризиками в системі управління підприємством. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*, 2017. № 23. С. 9-13.

КЛИМЧУК О.В., д.е.н., доцент,
*доцент кафедри адміністративного менеджменту
та альтернативних джерел енергії,
Вінницький національний аграрний університет*

СТРАТЕГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ УКРАЇНИ НА ОСНОВІ РОЗВИТКУ ВІДНОВЛЮВАНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

Зростання економічної ефективності суспільного виробництва різноманітних видів товарів і надання послуг вимагає створення надійної енергетичної бази. Процеси економічного піднесення актуалізують проблеми ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів і раціонального управління ними, щоб досягти максимального задоволення матеріальних потреб людини. Виробнича діяльність здійснює активний вплив на процеси кругообігу речовин та енергії у біосфері, що створює кардинальні зміни як у напрямку міграції енергоносіїв, так і в переорієнтації енергетичних потоків у навколишньому середовищі. На першочергових етапах процес енергоспоживання розпочався із масового використання відновлюваних джерел енергії, проте згодом перейшов до надмірного споживання невідновлюваних енергоносіїв, однак наразі знову повертається до використання відновлюваних енергетичних ресурсів на якісно новому рівні: з більш високим коефіцієнтом корисної дії. Не зважаючи на те, що протягом еволюційного процесу здійснювалось виснаження або відмова від того чи іншого виду енергетичних ресурсів, постійно відкривались нові їх джерела. В історичному плані простежуються сильні позитивні зв'язки між обсягами використовуваної енергії та розвитком цивілізації. Відтак, складність проблеми розвитку енергетики на

сучасному етапі значною мірою визначається співвідношенням кількісних і якісних характеристик економічного зростання.

Згідно державного стандарту, термін “енергетичний ресурс” – це паливо чи енергія різних видів та параметрів, що використовуються або можуть бути використані у промисловості” [1, с. 12]. В промисловому виробництві енергоносіями називаються матеріальні об’єкти, в яких зосереджена енергія, що придатна для практичного використання людиною. Під час господарської діяльності енергетичні ресурси інтенсивно використовуються з відновленням або без відновлення (оскільки постійно приймають участь у виробничому процесі, тому що є предметом праці), щоб отримувати з них в основному тепло та електричну види енергії.

В ринкових умовах економічне зростання спрощує вирішення проблеми обмеженості ресурсів, а розвиток виробництва зумовлюється доступністю більшої кількості найкращих за якістю природних і трудових ресурсів, включаючи технологічний потенціал, що в кінцевому підсумку дозволяє збільшити виробництво реального продукту. Основний економічний аргумент на користь ринкової системи полягає в тому, що вона сприяє ефективному розподілу ресурсів, в тому числі паливно-енергетичних [2, с. 62]. Подальший економічний розвиток буде наділений кращою здатністю задовольняти постійно зростаючі потреби виробничого спрямування та оперативної й у повній мірі вирішувати соціально-економічні проблеми суспільства як на території конкретної країни або їх об’єднань, так і на міжнародному рівні.

В наш час паливно-енергетичні ресурси зберігають своє геостратегічне значення внаслідок того, що більшість економічно розвинутих країн світу є їх імпортерами; підприємства паливно-енергетичного комплексу залежать від договорів з урядами приймаючих країн, що автоматично переміщує переговори та виникаючі конфлікти до сфери політики; транснаціональні компанії паливно-енергетичних комплексів діють спільно з урядами, що забезпечує їм державні інвестиції та страхування ризиків при проведенні геологічно-розвідувальних робіт [3, с. 60]. В результаті суспільного прояву наведених чинників комплексний фактор взаємодії здебільшого кардинально протилежних інтересів державних органів, країн і приватних фірм досить часто створює на ринку паливно-енергетичних ресурсів “непрозорі” схеми розрахунків, які супроводжуються порушенням рівноваги у світовій економіці через енергетичні кризи, ембарго, падіння темпів і рівнів видобутку та стрімким підвищенням цін.

Сталий розвиток відображає комплексність взаємозв’язку між діяльністю людей та навколишнім середовищем, що є замкненою екологічною системою, яка не може постійно збільшуватись і має вичерпні матеріальні ресурси. При цьому потреби економічної діяльності в зовнішній екосистемі для поновлення сировинних ресурсів “на вході” та утилізації відходів “на виході” мають обмежуватись рівнями екологічної безпеки довкілля. Через наявність суттєвих екологічних чинників і значну обмеженість світових запасів невідновлюваних енергоресурсів, існує певна межа розвитку енергетики та тісно пов’язаної з нею економіки [4, с. 15]. Окреслена ситуація зумовлена тим, що діючі моделі виробництва, розподілу та споживання енергії на різних рівнях нестабільні й

нерациональні з огляду на фінансові витрати та екологічну ситуацію, становлячи значну перешкоду для сталого соціально-економічного розвитку як багатьох країн світу, так і України зокрема. Слід відзначити, що традиційні енергоносії при нерациональному використанні досить швидко виснажуються, тому важливо заощаджувати якомога більшу кількість енергії. Початок виникнення енергетичних криз у суспільному виробництві зумовив широке застосування комплексних напрямів енергозбереження, які базувались на економному використанні наявної ресурсної бази, оптимальному поєднанні первинних і вторинних енергетичних ресурсів, упровадженні маловідходних або взагалі безвідходних технологій виробництва, а також переходу до споживання відновлюваних енергетичних ресурсів.

Відновлювана енергетика має приналежність до енергетичної галузі національної економіки, що спеціалізується на отриманні та використанні енергії із відновлюваних джерел. У форматі національних енергетичних програм розвинутих країн світу велика увага приділяється саме використанню різних видів відновлюваних джерел енергії; сонячної, вітрової, геотермальної, енергії біомаси тощо. Значні розробки із окресленої проблематики проводяться в країнах світу різного економічного розвитку (табл. 1).

Таблиця 1

**Частка потенціалу застосування відновлюваних енергетичних ресурсів
у структурі енергоспоживання різних країн світу**

Країна	Частка відновлюваних енергоносіїв, %	Країна	Частка відновлюваних енергоносіїв, %
Ісландія	64,5	Австралія	6,3
Норвегія	47,8	Іспанія	5,4
Нова Зеландія	32,3	США	5,3
Швеція	25,0	Італія	4,3
Австрія	22,0	Греція	4,2
Фінляндія	20,9	Японія	3,5
Швейцарія	17,3	Угорщина	3,1
Канада	16,6	Ірландія	1,9
Бразилія	16,5	Люксембург	1,6
Мексика	11,4	Німеччина	1,5
Португалія	9,8	Чехія	1,5
Данія	7,2	Бельгія	1,1
Франція	6,8	Велика Британія	0,7

Джерело: [5, с. 11].

Проте, кожна країна характеризується різним потенціалом застосування відновлюваних джерел енергії у національній енергетиці. Як бачимо, беззаперечними лідерами виступають Ісландія, Норвегія, Нова Зеландія, Швеція, Австрія та Фінляндія, доля потенціалу яких у застосуванні відновлюваних енергетичних ресурсів у структурі енергоспоживання становить більше 20 %.

У Мексиці, Бразилії, Канаді та Швейцарії доля потенціалу варіює від 11,4 до 17,3 %, а в решті країн вона становить менше 10 %. Водночас, країни світу та регіони надають перевагу різним видам відновлюваних джерел енергії, адаптуючи їх промислове використання до місцевих умов. Вони докладають значних зусиль у цій галузі енергетики щодо підвищення енергетичної безпеки й незалежності, розширюють використання власних відновлюваних енергетичних ресурсів, зменшуючи шкідливий вплив традиційної енергетики на довкілля. В розвинутих країнах світу стратегічною метою державної політики вважають екологію, а енергетичну ефективність – засобом для досягнення цієї мети. Вдосконалення світової структури попиту та пропозиції у сфері енергетики потрібно здійснювати шляхом розробки й комплексного впровадження відновлюваних джерел енергії і постійного підвищення ефективності їх використання.

Таким чином при споживанні енергії існує значна кількість альтернативних форм її використання, що зумовлює необхідність розробки раціональних економічно-ефективних та екологічно-технологічних методів промислового генерування відновлюваної енергії для покриття енергетичних потреб. В еволюційному процесі споживання різних видів енергії на зміну твердим енергоносіям приходять рідке й газоподібне паливо та більш гнучкі екологічно чисті енергосистеми. Обмеженість у природі запасів традиційних видів палива визначає їх економічну цінність, а тому відновлювані енергетичні ресурси в найближчій перспективі будуть мати перманентне зростання в структурі споживання енергії.

Протягом останніх десятиліть відмічається стійка тенденція до стабільного зростання частки відновлюваних джерел енергії, щоб здійснювати оптимізацію загальної структури паливно-енергетичного балансу. Високий рівень ефективного споживання енергоносіїв має бути досягнутий на основі постійного стимулювання енергозберігаючих заходів суб'єктами відносин у всіх галузях енергоспоживання на економічно вигідних умовах, досягаючи найвищого ефекту за використання відновлюваних енергоресурсів. Для формування необхідної стратегії модернізації паливно-енергетичного комплексу України потрібно підвищувати ефективність споживання енергії та здійснювати повномасштабне використання відновлюваних джерел енергії, надаючи пріоритетне значення біопаливам. У сучасних умовах стратегія споживання відновлюваних енергетичних ресурсів відзначається єдиним прийнятним напрямом стійкого економічного розвитку нашої держави.

Список використаних джерел:

1. ДСТУ 2804-94 Енергобаланс промислового підприємства. Загальні положення. Терміни та визначення. Держстандарт України, 1995. 37 с.
2. Климчук О. В. Економічне значення та оптимізація використання енергетичних ресурсів. *Вісник аграрної науки*. 2015. № 6. С. 62-66.
3. Дікарев О. Стратегії освоєння енергетичних ресурсів шельфу світового океану. *Економіка України*. 2010. № 1. С. 60-73.

4. Калетнік Г. М., Климчук О. В. Екологічна енергетика – основа розвитку економіки держави. *Збалансоване природокористування*. Науково-практичний журнал. 2013. № 2-3. С. 14-17.
5. Альтернативна енергетика України: особливості функціонування і перспективи розвитку: Колективна монографія. Г. М. Калетнік, С. Т. Олійнічук, О. П. Скорук, О. В. Климчук та ін. Вінниця: “Едельвейс і К”, 2012. 256 с.

КУЧЕРУК М.В., *магістрант,
спеціальність «Фінанси, банківська справа, страхування»,
Університет економіки та права «КРОК»*

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

Основним чинником ефективності системи управління фінансовою безпекою підприємства в умовах невизначеності та зовнішнього нестабільного оточення є кількісні та якісні характеристики її інформаційно-аналітичного забезпечення. Ці характеристики визначають надійність оцінки фінансового стану суб'єкта господарювання, рівня захищеності фінансових інтересів його власників, обґрунтованість прийнятих управлінських рішень щодо протидії загрозам зовнішнього та внутрішнього середовища та стабільного розвитку підприємства.

Питання інформаційно-аналітичного забезпечення управління фінансовою безпекою висвітлюються достатньо слабо й здебільшого в теоретичній площині, а наявні результати наукових досліджень охоплюють практично лише сфери виробничої та будівельної діяльності [1, 2, 3]. Водночас, галузева приналежність суб'єктів господарювання в певній мірі визначає склад та зміст зазначеного забезпечення управління, методику та техніку формування його складових елементів.

Поняття «інформаційно-аналітичне забезпечення управління» є комплексним, а отже потребує системного підходу до його дослідження.

Визначальною ознакою інформаційного забезпечення управління фінансовою безпекою є інформація – сукупність різноманітних даних, що надають певне уявлення про фінансову безпеку та забезпечують виконання стосовно неї управлінських функцій.

У контексті фінансової безпеки під інформаційним забезпеченням управління фінансовою безпекою слід розглядати функціональний комплекс, який забезпечує процес безперервного цілеспрямованого підбору відповідних інформаційних показників, необхідних для здійснення аналізу, планування й прийняття ефективних управлінських рішень за всіма аспектами фінансової безпеки підприємств [1].